

Dziennik Urzędowy L 181

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47

18 maja 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 986/2004 z dnia 17 maja 2004 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 987/2004 z dnia 17 maja 2004 r. dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu pochodzącego z państw AKP oraz krajów i terytoriów zamorskich w odniesieniu do wniosków złożonych w czasie pierwszych pięciu dni roboczych maja 2004 r. w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 638/2003 3

★ **Rozporządzenia Komisji (WE) nr 988/2004 z dnia 17 maja 2004 r. nakładające tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz sklejki z drewna okoume pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej** 5

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

★ **Wspólne Stanowisko Rady 2004/493/WPZiB z dnia 17 maja 2004 r. zmieniające wspólne stanowisko 2002/400/WPZiB dotyczące przyjęcia na pobyt czasowy niektórych Palestyńczyków przez Państwa Członkowskie Unii Europejskiej** 24

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 986/2004

z dnia 17 maja 2004 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 maja 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 17 maja 2004 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	111,0
	204	64,3
	212	89,5
	999	88,3
0707 00 05	052	106,9
	096	79,8
	999	93,4
0709 90 70	052	104,7
	204	54,4
	999	79,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	37,0
	204	44,8
	220	48,1
	388	57,9
	400	38,0
	624	59,8
	999	47,6
0805 50 10	388	74,3
	528	55,6
	999	65,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	81,4
	400	137,6
	404	107,3
	508	57,5
	512	71,7
	524	83,4
	528	64,6
	720	82,9
	804	105,7
	999	88,0

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 987/2004**z dnia 17 maja 2004 r.****dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu pochodzącego z państw AKP oraz krajów i terytoriów zamorskich w odniesieniu do wniosków złożonych w czasie pierwszych pięciu dni roboczych maja 2004 r. w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 638/2003**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2286/2002 z dnia 10 grudnia 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących produktów rolnych oraz towarów uzyskanych dzięki przetworzeniu produktów rolnych pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 1706/98⁽¹⁾,uwzględniając decyzję Rady 2001/822/WE z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską (Decyzja o Stowarzyszeniu Zamorskim)⁽²⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 638/2003 z dnia 9 kwietnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2286/2002 i decyzji Rady 2001/822/WE w odniesieniu do uzgodnień mających zastosowanie do przywozu ryżu pochodzącego z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) oraz z krajów i terytoriów zamorskich (KTZ)⁽³⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

w wyniku analizy ilości, dla których wnioski zostały złożone z tytułu transzy z maja 2004 r., należy przewidzieć wydanie pozwoleń dla ilości zgłoszonych we wnioskach, które podlegają, jeżeli właściwe, zastosowaniu redukcji wyrażonej w procentach, i ustalić, jakie ilości będą przeniesione do następnej transzy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W odniesieniu do wniosków o pozwolenia na przywóz ryżu, przedłożonych w czasie pierwszych pięciu dni roboczych maja 2004 r. w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 638/2003 i przekazanych Komisji, pozwolenia są wydawane dla ilości zgłoszonych we wnioskach, które podlegają, jeżeli właściwe, zastosowaniu redukcji wyrażonej w procentach, ustalonej w Załączniku.

2. Ilości, które są przeniesione do następnej transzy, ustalone są w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 maja 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 21.12.2002, str. 5.⁽²⁾ Dz.U. L 314 z 30.11.2001, str. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 93 z 10.4.2003, str. 3.

ZAŁĄCZNIK

Redukcje, wyrażone w procentach, którym podlegają ilości wnioskowane z tytułu transzy z maja 2004 r., oraz ilości przeniesione do następnej transzy:

Pochodzenie/produkt	Redukcja wyrażona w procentach		Ilość przeniesiona do transzy z września 2004 r. (w tonach)	
	Antyle Niderlandzkie i Aruba	mniej rozwinięte KTZ	Antyle Niderlandzkie i Aruba	mniej rozwinięte KTZ
KTZ (art. 10 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 638/2003) — kod CN 1006	49,9996	—	—	6 667

Pochodzenie/produkt	Redukcja wyrażona w procentach	Ilość przeniesiona do transzy z września 2004 (w tonach)
AKP (art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 638/2003) — kody CN od 1006 10 21 do 1006 10 98, 1006 20 i 1006 30	87,9798	—
AKP (art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 638/2003) — kod CN 1006 40 00	90,9079	—

ROZPORZĄDZENIA KOMISJI (WE) NR 988/2004**z dnia 17 maja 2004 r.****nakładające tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz sklejki z drewna okoume pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004⁽²⁾ w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE**1. WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA**

- (1) W dniu 19 sierpnia 2003 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu „zawiadomienie o wszczęciu postępowania”, opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozów do Wspólnoty sklejki z drewna okoume pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) Postępowanie anty-dumpingowe rozpoczęło się w następstwie zażalenia złożonego w dniu 7 lipca 2003 r. przez Europejską Federację Przemysłu Sklejkowego (FEIC) („wnioskodawcę” w imieniu producentów realizujących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, wspólnotowej produkcji sklejki z drewna okoume. Zażalenie zawierało dowody świadczące o praktykach dumpingowych w odniesieniu do wymienionego produktu oraz o wynikającej z nich znaczącej szkodzi. Zostały one uznane za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania antydumpingowego.

2. STRONY OBJĘTE POSTĘPOWANIEM

- (3) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania producentów-eksporterów z ChRL, importerów/handlowców i ich zrzeszenia, dostawców i zainteresowanych użytkowników, przedstawicieli eksportującego kraju, o którym mowa oraz producentów wspólnotowych, inicjatorów postępowania. Strony, których ta sprawa dotyczy bezpośrednio otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i wystąpienia z prośbą o udzielenie możliwości złożenia ustnego wyjaśnienia w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (4) Ze względu na dużą liczbę producentów-eksporterów z Chin, wymienionych w zażaleniu i producentów wspólnotowych podobnego produktu, zawiadomienie o wszczęciu postępowania przewiduje wybór grupy reprezentatywnej w celu ustalenia czy doszło do dumpingu i szkody, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji czy wybór reprezentatywnej grupy jest konieczny i jeśli tak, umożliwić jej dokonanie tego wyboru, wszyscy producenci-eksporterzy i producenci wspólnotowi zostali wezwani do ujawnienia się Komisji i do udzielenia, zgodnie z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji o prowadzonej przez nich działalności, związanej z przedmiotowym produktem, w okresie objętym dochodzeniem (od 1 lipca 2002 r. do 30 czerwca 2003 r.).
- (6) Po przeanalizowaniu informacji przedłożonych przez producentów-eksporterów i ze względu na małą ilość odpowiedzi na kwestie dotyczące wyboru reprezentatywnej grupy, stwierdzono, że wybór ten nie jest niezbędny w odniesieniu do eksporterów.
- (7) W odniesieniu do producentów wspólnotowych, Komisja, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, dokonała wyboru grupy przyjmując za kryterium największą reprezentatywną wielkość produkcji i sprzedaży przemysłu wspólnotowego, która może zostać objęta postępowaniem w określonym czasie. Na podstawie odpowiedzi uzyskanych od producentów wspólnotowych, Komisja wybrała pięć firm z trzech Państw Członkowskich. Wybór opierał się na wielkości produkcji i sprzedaży. Reprezentatywna grupa, wybrana na podstawie wyżej wymienionych kryteriów to zarazem grupa reprezentatywna pod względem pokrycia geograficznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12.⁽³⁾ Dz.U. C 195 z 19.8.2003, str. 3.

- (8) Aby umożliwić producentom-eksporterom z ChRL złożenie wniosku o traktowanie jako podmiot gospodarki rynkowej („MET”) lub traktowanie indywidualne („IT”), jeżeli wyrażają takie życzenie, Komisja przesłała zainteresowanym producentom-eksporterom wnioski roszczeniowe. Ośmiu producentów-eksporterów zgłosiło wnioski o traktowanie jako podmiot gospodarki rynkowej (MET) lub – w przypadku gdyby postępowanie ustaliło, że nie spełniają warunków przyznania MET – o traktowanie indywidualne (IT).
- (9) Komisja wysłała kwestionariusze wszystkim znanym zainteresowanym stronom i wszystkim innym firmom, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Komisja otrzymała odpowiedzi od sześciu producentów-eksporterów z Chin, od pięciu producentów wspólnotowych objętych badaniem oraz od jednego producenta z analogicznego kraju, Maroka.
- (10) Komisja zgromadziła i dokonała weryfikacji wszelkich informacji uznanych za niezbędne dla celów wstępnego określenia dumpingu, szkody będącej jego następstwem oraz interesu Wspólnoty. Wizyty weryfikacyjne zostały przeprowadzone na terenie następujących firm:

(a) *Producenci wspólnotowi:*

- Indústrias Jomar – Madeiras e Derivados SA, Portugalia;
- Joubert SAS, Francja;
- Plysorol SAS, Francja;
- Reni Ettore spa., Włochy;
- Schauman Wood SA, Francja

(b) *Producenci- eksporterzy z Chińskiej Republiki Ludowej*

- Zhejiang Deren Bamboo-Wood Technologies Co., Ltd.
- Jiaxing Jinlin Lumber Co., Ltd.
- Nantong Zhongyi Plywood Co., Ltd.
- Zhonglin Enterprise (Dangshan) Co., Ltd.

(c) *Producent w analogicznym kraju*

- (11) W związku z koniecznością ustalenia normalnej wartości eksportu w odniesieniu o producentów-eksporterów z ChRL, którym mogłoby nie zostać przyznane traktowanie MET, na terenie niżej wymienionej firm odbyła się wizyta weryfikacyjna, mająca na celu ustalenie normalnej wartości, na podstawie danych pochodzących z analogicznego kraju, Maroka:

- CEMA Bois de l'Atlas, Casablanca, Maroko

3. OKRES OBJĘTY DOCHODZENIEM

- (12) Dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody odbyło w okresie od dnia 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2003 r. („okres objęty dochodzeniem lub »OD«”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oszacowania szkody, obejmowało okres od 1 stycznia 1999 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („rozpatrywany okres”).

B. OMAWIANY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY

1. OGÓLNE INFORMACJE

- (13) Sklejka jest lekką drewnianą płytą, posiadającą dobrą wytrzymałość mechaniczną. Składa się ze sklejonych arkuszy (warstw) forniru drzewnego. Zbudowana jest z nieparzystej liczby warstw związanych krzyżowo. Włókna zewnętrznych warstw przebiegają zwykle równoległe do długości płyty. Budowa taka zapewnia wytrzymałość i stabilność sklejki.
- (14) Sklejka może być wykonana z różnych rodzajów drewna. Główne gatunki drzew wykorzystywane w produkcji europejskiej sklejki to: buk, brzoza, świerk, topola i okoumé.

- (15) Drzewo okoumé rośnie tylko w Gabonie, Gwinei Równikowej i Kamerunie i w związku z tym importowane jest zarówno przez europejskich, jak i chińskich producentów sklejki. Okoumé nadaje sklejce doskonałą, gładką powierzchnię wysokiej jakości, jak również dobre właściwości mechaniczne głównie dzięki nieobecności sęków. Sklejka z drewna okoumé posiada szczególne walory estetyczne i właściwości mechaniczne, co sprawia że produkt wyróżnia się na tle innych typów sklejki.
- (16) Sklejka z okoumé ma wiele docelowych zastosowań. Wykorzystywana jest w przemyśle budowlanym w stolarce zewnętrznej, w przemyśle meblowym do produkcji desek, okiennic, oszalowania zewnętrznego i balustrad oraz umocnień brzegów rzek. Wykorzystywana jest ponadto dla celów dekoracyjnych, oraz m.in. w transporcie drogowym (np. samochody, autokary, karawany, przyczepy kempingowe), w transporcie morskim (jachty), w przemyśle meblowym i produkcji drzwi.
- (17) Istnieją dwa rodzaje sklejki z drewna okoumé: sklejka wykonana wyłącznie z okoumé („okoumé” jednolite) i sklejka, której przynajmniej jedna z zewnętrznych powierzchni wykonana jest z okoumé „okoumé” licowane) Oba rodzaje sklejki z drewna okoumé mają taki sam wygląd zewnętrzny. Pomimo różnic we właściwościach mechanicznych, wykazują one te same podstawowe cechy fizyczne i mają podobne zastosowania.

2. OMAWIANY PRODUKT

- (18) Omawiany produkt to sklejka, składająca się wyłącznie z arkuszy drewna, przy czym grubość każdego pasma nie przekracza 6 mm, przynajmniej z jedną zewnętrzną warstwą okoumé, pochodząca z ChRL i objęta obecnie kodem CN ex 4412 13 10. Powyższa definicja odnosi się do okoumé jednolitego i okoumé licowanego, zgodnie z powyższym opisem.
- (19) Podczas wizyty weryfikacyjnej stwierdzono, że jedna z firm, podczas okresu objętego dochodzeniem (OD) wyeksportowała do Wspólnoty sklejkę z drewna okoumé powleczoną tworzywem sztucznym. Produkt, o którym mowa to okoumé licowane (zawierające warstwy innego drewna wewnątrz), pokryte folią z tworzywa sztucznego. Stwierdzono, że nie jest to omawiany produkt, ponieważ nie składa się wyłącznie z arkuszy z drewna i nie wygląda tak samo, jak inne sklejki z okoumé. Dlatego też nie wykazuje takich samych właściwości fizycznych i technicznych. W związku z powyższym nie jest objęty niniejszym postępowaniem.

3. PRODUKT PODOBNY

- (20) Ustalono, że produkt, o którym mowa, sklejka z drewna okoumé produkowana w ChRL i sprzedawana na rynku krajowym, produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym analogicznego kraju (Maroko), jak również produkt wytwarzany i sprzedawany we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy, wykazują zasadniczo identyczne właściwości fizyczne i techniczne oraz mają te same zastosowania. Dlatego, opisywane wyroby są tymczasowo uznane za podobne w znaczeniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. TRAKTOWANIE JAKO PODMIOT GOSPODARKI RYNKOWEJ (MET)

- (21) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w dochodzeniu anty-dumpingowym dotyczącym przywozów z ChRL, normalna wartość powinna zostać ustalona zgodnie z ust. 1 – 6 powyżej wymienionego artykułu w odniesieniu do producentów, wobec których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (22) Kryteria, których spełnienie firmy wnioskujące muszą udowodnić, przedstawiono poniżej w formie skrótowej i jedynie w celach informacyjnych:
 - (1) decyzje handlowe i koszty określone stosownie do warunków rynkowych i bez znaczącej interwencji państwa.
 - (2) dokumenty księgowe powszechnie stosowane i niezależnie kontrolowane, zgodnie z międzynarodowymi normami księgowości;
 - (3) brak znaczących zakłóceń przeniesionych z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
 - (4) pewność i stabilność prawna gwarantowane przez przepisy prawne w dziedzinie upadłości i własności;
 - (5) wymiana walut w oparciu o kurs rynkowy.

- (23) Ośmiu producentów-eksporterów z ChRL zwróciło się z wnioskiem o traktowanie jako podmioty gospodarki rynkowej (MET), zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) podstawowego rozporządzenia i odpowiedziało na wniosek rozszereżony MET przeznaczony dla producentów-eksporterów.
- (24) Wniosek jednej z firm (firma 2 w tabeli poniżej) został odrzucony na podstawie wstępnej analizy odpowiedzi na wniosek MET, gdyż nie wykazał on spełnienia wszystkich kryteriów. Wniosek innej firmy (firma 4 w tabeli poniżej) został odrzucony, ponieważ firma ta wycofała się ze współpracy przed przeprowadzeniem wizyty weryfikacyjnej. Nie było zatem możliwe zweryfikowanie czy firma spełniła kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) podstawowego rozporządzenia.
- (25) W odniesieniu do pozostałych sześciu firm, Komisja przeprowadziła kontrolę i dokonała na terenie wymienionych firm weryfikacji wszystkich informacji przedstawionych we wnioskach o MET i uznanych za niezbędne.
- (26) Dochodzenie wykazało, że cztery z sześciu wyżej wymienionych firm spełniły wszystkie wymagane kryteria i dlatego zostało im przyznane traktowanie MET. Oto lista czterech producentów-eksporterów z ChRL, którym przyznano traktowanie MET:
- Zhejiang Deren Bamboo-Wood Technologies Co., Ltd.
 - Jiaxing Jinlin Lumber Co., Ltd.
 - Nantong Zongyi Plywood Co., Ltd.
 - Zhonglin Enterprise (Dangshan) Co., Ltd.
- (27) Wnioski pozostałych dwóch firm musiały zostać odrzucone. Poniższa tabela przedstawia w skrócie pięć kryteriów, określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, których niespełnienie zaważyło o nieprzyznaniu MET czterem firmom.

Firma	Kryteria				
	Art. 2 ust. 7 lit. c) pierwsze tiret	Art. 2 ust. 7 lit. c) drugie tiret	Art. 2 ust. 7 lit. c) trzecie tiret	Art. 2 ust. 7 lit. c) czwarte tiret	Art. 2 ust. 7 lit. c) piąte tiret
1	nie spełniony	nie spełniony	nie spełniony	nie spełniony	spełniony
2	nie spełniony				
3	brak współpracy				
4	brak współpracy				

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi eksporterów współpracujących z Chin na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (28) Firmy, o których mowa otrzymały możliwość zgłoszenia uwag odnośnie powyższych ustaleń. Dwie firmy twierdziły, że powyższe ustalenia były błędne i że powinno się im przyznać MET.
- (29) W związku z pierwszym kryterium, firma 1 twierdziła że, w przeciwieństwie do wniosków Komisji, źródło wpłaconego kapitału było znane, a sprzedaż na rynku krajowym odbywała się po cenach rynkowych. Niemniej jednak, firma nie była w stanie dostarczyć dodatkowych dowodów, aby odeprzeć wnioski Komisji. Jeżeli chodzi o sprzedaż na rynku krajowym stwierdzono, że polityka cenowa firmy nie była zgodna z zasadami gospodarki rynkowej, ponieważ sklejka z drewna okoumé wyższej jakości sprzedawana była po tej samej cenie, co zwykła sklejka. W związku z powyższym wnioski obu firm zostały odrzucone.
- (30) Ta sama firma utrzymywała, że jej rachunki były kontrolowane w sposób niezależny i zgodny z normami międzynarodowymi. Jednakże, wizyta weryfikacyjna wykazała, że biegli rewidenci nie zgłosili zastrzeżeń w przypadkach przewidzianych przez normy międzynarodowe (przede wszystkim odnośnie współlistnienia różnych wersji bilansu na ten sam rok oraz utraty niemal całego wpłaconego kapitału, których w żaden sposób nie skomentowali). Ponieważ fakt ten poważnie podważa wiarygodność rachunków, nie mogą one zostać uznane za poddane kontroli zgodnej z normami międzynarodowymi. W związku z powyższym wniosek ten również został odrzucony.

- (31) Firma 1 również twierdziła, że nie było żadnej interwencji państwa ani zakłóceń przeniesionych z systemu opartego na gospodarce nierynkowej. Jednakże kwoty za prawo użytkowania gruntów, należne władzom lokalnym pozostały niespłacone przez kilka lat bez jakichkolwiek wyjaśnień. Zatem, nie można wykluczyć, iż doszło do interwencji państwa lub władz lokalnych, a firma nie była w stanie dowieść, że państwo nie ingeruje w jej działalność. W związku z tym wniosek został odrzucony.
- (32) Wreszcie, firma 1 twierdziła, że korzystała z pewności i stabilności prawnej gwarantowanych przez przepisy upadłościowe i własnościowe. Jednakże, podczas wizyty weryfikacyjnej zauważono, że w pewnym roku obrachunkowym straty były wyższe od kapitału. Stwierdzono, iż mimo że teoretycznie firmę obowiązują przepisy prawa upadłości, ale de facto nie były one stosowane, ponieważ w tych okolicznościach powinno było zostać rozpoczęte postępowanie upadłościowe. Warto zauważyć, że biegli rewidenci również w tym przypadku, w żaden sposób tego nie skomentowali. Firma nie wykazała, że działa zgodnie z przepisami, które gwarantują pewność prawną. W związku z powyższym jej wniosek został odrzucony.
- (33) Firma 3 twierdziła, że współpracowała z Komisją. Firma ta była powiązana z dwoma innymi firmami, które produkowały omawiany produkt i eksportowały go do Wspólnoty w okresie objętym dochodzeniem. Niemniej jednak, żadna z tych dwóch firm nie ujawniła się w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Z powyższych powodów firmy te zostały uznane za producentów-eksporterów nie współpracujących z Komisją.
- (34) Zgodnie ze swą konsekwentną praktyką, Komisja bada czy grupa powiązanych ze sobą firm spełnia jako całość warunki przyznania MET, to znaczy że każda z powiązanych firm wytwarzająca lub sprzedająca dany produkt powinna spełniać kryteria MET. Biorąc pod uwagę brak współpracy powiązanych firm w tym przypadku, nie można było stwierdzić, że grupa jako całość spełniała kryteria przyznania MET. W związku z tym, firmie 3 nie można przyznać traktowania MET.
- (35) Producenci wspólnotowi mieli możliwość wyrażenia opinii, jednak nie zgłosili żadnych uwag. Odbyły się również konsultacje z Komitetem Doradczym, który nie wniósł sprzeciwu wobec wniosków Komisji.

2. TRAKTOWANIE INDYWIDUALNE (IT)

- (36) W myśl art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, cło obowiązujące na terenie całego kraju, jeśli takie istnieje, ustala się dla państw, których dotyczy art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, z wyjątkiem przypadków, gdy firmy potrafią wykazać, zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, że ich ceny eksportowe, ilości wywozów oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane, że kurs wymiany ustalany jest na podstawie kursu rynkowego oraz że jakakolwiek interwencja państwa nie jest na tyle znacząca, aby mogła pozwolić na obejście zasad, w sytuacji gdy eksporterów obowiązują różne stawki celne.
- (37) Ośmiu producentów-eksporterów występujących z wnioskiem o MET, domagało się jednocześnie indywidualnego traktowania w przypadku, gdyby nie przyznano im traktowania MET. Jednakże żadnej z firm, którym nie przyznano traktowania MET, nie mogło zostać przyznane traktowanie IT.
- (38) W odniesieniu do dwóch firm, które nie współpracowały z Komisją, nie mogło zostać przyznane traktowanie IT, jako że nie można było zweryfikować czy spełniały one kryteria wyznaczone w art. 9 ust. 5 podstawowego rozporządzenia.
- (39) Dochodzenie na miejscu wykazało, że dokumenty księgowe i dokumenty eksportowe firmy 1 nie były wiarygodne i przedstawiały poważne braki. W związku z wieloma niejasnościami w odniesieniu do tej firmy, stwierdzono, że nierealne będzie ustalenie indywidualnego marginesu dumpingu. W istocie, biorąc pod uwagę niepewny charakter danych dotyczących sprzedaży na eksport, obliczenie indywidualnego marginesu jest de facto niemożliwe, ponieważ dane eksportowe dotyczące firmy nie mogą zostać wykorzystane. Ponadto, w sytuacji, gdy firma nie może zagwarantować, że nie dojdzie do obejścia środków, przyznanie eksporterowi indywidualnego marginesu nie byłoby uzasadnione. W związku z powyższym firmie tej nie przyznano IT.
- (40) Wreszcie, firma 2, która jest własnością państwa nie była w stanie udowodnić, że interwencja państwa nie doprowadzi do obejścia środków, jeżeli eksporterom przyznane zostałyby różne stawki celne.

3. NORMALNA WARTOŚĆ

3.1. Określenie normalnej wartości dla współpracujących eksporterów-producentów, którym przyznano MET

- (41) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała w pierwszej kolejności czy wielkość sprzedaży sklejki z drewna okoumé na rynku krajowym poszczególnych producentów-eksporterów była reprezentatywna, tzn. czy całkowita wartość takiej sprzedaży stanowiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej producenta we Wspólnocie. Dochodzenie wykazało, że sprzedaż krajowa była reprezentatywna jedynie w przypadku dwóch z czterech producentów-eksporterów.
- (42) Komisja zidentyfikowała następnie typy sklejki z drewna okoumé, sprzedawanej na rynku krajowym przez firmy mające generalnie reprezentatywną sprzedaż krajową i były one identyczne bądź bezpośrednio porównywalne z typami sprzedawanymi na eksport do Wspólnoty.
- (43) W odniesieniu do każdego typu sprzedawanego przez producentów-eksporterów na rynkach krajowych i bezpośrednio porównywalnego z typem sklejki z drewna okoumé sprzedawanego na eksport do Wspólnoty określono czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego typu sklejki z drewna okoumé była uznawana za wystarczająco reprezentatywną, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego typu w okresie objętym dochodzeniem stanowiła 5% lub więcej całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego typu sklejki okoumé, eksportowanej do Wspólnoty. Jeżeli chodzi o jedną z dwóch firm z reprezentatywną wartością sprzedaży, cztery produkty spełniły warunki, podczas gdy w przypadku drugiej firmy żaden z produktów nie został uznany za wystarczająco reprezentatywny.
- (44) Komisja przeprowadziła następnie badanie, którego celem było ustalenie, czy cztery określone powyżej typy produktu można uznać za sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym, poprzez ustalenie proporcji sprzedaży z zyskiem niezależnym odbiorcom rozpatrywanego typu sklejki okoumé. W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży sklejki typu okoumé, sprzedawanej po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, przekraczała 80 % wielkości sprzedaży ogółem dla tego typu, a średnia cena ważona tego typu była równa lub wyższa od kosztów produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona cen sprzedaży krajowej ogółem tego typu zrealizowanej podczas okresu objętego dochodzeniem, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie. W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży z zyskiem sklejki typu okoumé stanowiła najwyżej 80 % wielkości sprzedaży ogółem dla tego typu, lub średnia ważona ceny dla tego typu była niższa niż koszty produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla tego typu, pod warunkiem, że sprzedaż ta stanowiła przynajmniej 10 % wielkości sprzedaży ogółem dla tego typu. Ceny krajowe można było zastosować do obliczenia wartości normalnej tylko w przypadku jednego typu produktu. W odniesieniu do pozostałych typów produktu, sprzedaż z zyskiem stanowiła mniej niż 10 % sprzedaży krajowej w ciągu okresu objętego dochodzeniem.
- (45) W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży z zyskiem któregośkolwiek typu produktu reprezentowała ponad 10% wielkości sprzedaży ogółem dla tego typu, uznawano, że ten konkretny typ sprzedawany jest w ilościach niewystarczających, aby cena na rynku krajowym mogła stanowić odpowiednią podstawę dla ustalenia wartości normalnej. W sytuacjach, gdy ceny krajowe określonego typu produktu sprzedawanego przez producenta-eksportera nie mogły być stosowane w celu ustalenia wartości normalnej, konieczne było zastosowanie innej metody. W związku z powyższym, Komisja stosowała wartość normalną konstruowaną, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (46) Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, wartość normalna była konstruowana w oparciu o własne koszty wytworzenia każdego producenta-eksportera oraz odpowiednią ilość na koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne („SG&A”) i na zysk. W odniesieniu do dwóch firm, których sprzedaż podobnego produktu na rynku krajowym była reprezentatywna, Komisja była w stanie zastosować koszty własne sprzedaży, ogólne i administracyjne tych firm, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do marży zysku, zgodnie z pierwszym zdaniem art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, zastosowano zysk każdej z wyżej wymienionych firm w zwykłym obrocie handlowym.
- (47) W odniesieniu do dwóch firm, których sprzedaż na rynek krajowy nie była reprezentatywna, można było zastosować, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego, średnią ważoną kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych i zysku dwóch firm, których sprzedaż była reprezentatywna.

- (48) W odniesieniu do jednej z firm, Komisja nie była w stanie określić z należytą pewnością, że rozliczanie kosztów przedstawione w kwestionariuszu zwrotnym właściwie odzwierciedla koszty związane z produkcją i sprzedażą danego produktu. Firma otrzymała możliwość dostarczenia wyjaśnienia w tej sprawie podczas wizyty weryfikacyjnej, lecz nie była w stanie wyjaśnić nieścisłości dotyczących rozliczania kosztów. W związku z tym i zgodnie z przepisami art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, rozliczanie kosztów zostało dokonane w oparciu o obroty przy ustalaniu kosztów wytworzenia.
- (49) Jedna z firm zakupiła fornir z drewna topoli od lokalnych producentów. Wymienieni producenci nie są zarejestrowani jako płatnicy podatku od wartości dodanej, zatem nie płacą VAT. Niemniej jednak, firma obniżyła koszt fornirów o 13 % VAT. Twierdzono, że odbywa się to za zgodą organów VAT. Ponieważ firma nie była jednak w stanie wykazać, że zwrot podatku VAT miał rzeczywiście miejsce, uznano, że wspomniana rzekoma obniżka VAT powinna zostać odrzucona, jako że brać pod uwagę należy koszty rzeczywiście poniesione.
- (50) Jedna z firm zasugerowała, aby Komisja wzięła pod uwagę koszty produkcji w okresie dłuższym niż okres objęty dochodzeniem. Firma twierdziła, że lepiej odzwierciedlałyby to poniesione przez nią koszty realne, biorąc pod uwagę pewne korekty ksiąg rachunkowych oraz niski poziom produkcji. Ponieważ firma nie była w stanie przedstawić żadnych dowodów świadczących o rzekomej korekcie ksiąg, Komisja posłużyła się danymi za okres dochodzenia, przedłożonymi przez firmę.
- (51) Jedna z firm zakupiła forniry od firmy powiązanej. Z uwagi na to, że ceny transferowe tych transakcji nie odzwierciedlały kosztów związanych z produkcją fornirów, należało je zastąpić ceną transakcji nie związanej, ustalonej jako cena innych transakcji firmy z dostawcami nie powiązanymi.

3.2. Określenie wartości normalnej dla wszystkich producentów-eksporterów, którym nie przyznano traktowania jako podmiotu gospodarki rynkowej

3.2.1. Kraj analogiczny

- (52) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, wartość normalną dla producentów-eksporterów, którym nie przyznano traktowania jako podmiotu gospodarki rynkowej, należy ustalić na podstawie cen lub wartości skonstruowanej w kraju analogicznym.
- (53) W zawiadomieniu o wszczęciu niniejszego postępowania Maroko zostało uznane za kraj trzeci o gospodarce rynkowej właściwej dla celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL, a zainteresowane strony zostały zaproszone do zgłaszania uwag w tej sprawie. Trzech producentów-eksporterów zaskarżyło ten wybór w odpowiednim terminie i zaproponowało Brazylię i Indonezję jako kraje trzecie.
- (54) W celu ustalenia, czy wybór Maroka jako kraju analogicznego jest wyborem właściwym, Komisja skontaktowała się ze wszystkimi znanymi producentami sklejk z drewna okoumé poza Wspólnotą Europejską i ChRL, mianowicie z Maroka, Brazylii i Indonezji. W ramach postępowania współpracowano jednak tylko z jedną firmą z Maroka, której dane zostały zweryfikowane.
- (55) Następnie, dochodzenie wykazało, że inne kraje, mianowicie Malezja i Turcja, również mogą posiadać producentów sklejk z drewna okoumé. Skontaktowano się ze znanymi producentami z tych krajów, a tylko jedna firma z Turcji zgodziła się na udział w postępowaniu. Niemniej jednak, uwzględniając umowny termin wyznaczony dla osiągnięcia tymczasowego określenia oraz fakt, że dane producenta z Turcji zostały dostarczone na późniejszym etapie, a analiza nie została ukończona, Komisja podjęła decyzję, by wybrać Maroko jako odpowiedni kraj analogiczny w ramach niniejszego tymczasowego określenia.
- (56) Trzej producenci-eksporterzy sprzeciwili się temu wnioskowi, używając jako głównych argumentów tego, że struktura kosztów producenta z Maroka nie przypomina struktury kosztów producentów z Chin, a na rynku marokańskim brakuje wewnętrznej konkurencji.

- (57) Pod tym względem, dochodzenie potwierdziło w sposób prowizoryczny, że na rynku krajowym Maroka istnieje tylko jeden producent, a obowiązujące cło jest wysokie. Niemniej jednak, obroty marokańskiego producenta uznano za znaczące i wystarczająco reprezentatywne w porównaniu z wolumenem chińskich wywozów danego produktu, pochodzącego z ChRL, z przeznaczeniem do Wspólnoty, podczas okresu objętego dochodzeniem. W związku z powyższym, zastosowane argumenty jako takie nie zostały uznane za wystarczające, by zapobiec obliczeniu przez Komisję należytej wartości normalnej, odpowiednio dostosowanej poprzez uwzględnienie cła. Jeżeli w dalszej części dochodzenia, na podstawie trwającej analizy danych dostarczonych przez firmę z Turcji okaże się, że Turcja może być bardziej odpowiednia jako kraj analogiczny, te nowe elementy zostaną w należyty sposób rozpatrzone.

3.2.2. Określenie wartości normalnej w kraju analogicznym

- (58) W celu ustalenia, czy sprzedaż na rynku marokańskim produktów porównywalnych z produktami sprzedawanymi przez chińskich producentów-eksporterów do Wspólnoty została zrealizowana w zwykłym obrocie handlowym, krajowa cena sprzedaży została porównana do pełnych kosztów produkcji (tj. kosztów wytworzenia wraz z kosztami sprzedaży, ogólnymi i administracyjnymi). Ponieważ przeważająca większość wolumenu sprzedaży typów produktów sprzedawanych na rynku krajowym była realizowana ze stratą i ponieważ średnie ważone koszty produkcji były wyższe niż średnia ważona cena sprzedaży, należało skonstruować wartość normalną.
- (59) Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, wartość normalna była konstruowana w oparciu o własne koszty wytworzenia każdego producenta oraz odpowiednią ilość na koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne ("SG&A,") i na zysk. Możliwe było stosowanie własnych kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych, ponieważ wielkość sprzedaży podobnych produktów na rynku krajowym była reprezentatywna. W odniesieniu do zysku, podjęto decyzję o tymczasowym zastosowaniu odpowiedniej marży zysku odzwierciedlającej średnią ogólną marżę zysku firmy, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

4. CENA EKSPORTOWA

- (60) Ceny eksportowe dla współpracujących producentów-eksporterów zostały ustalone na podstawie cen zapłaconych lub należnych za dany produkt przy jego sprzedaży do użytkownika we Wspólnocie pierwszemu niezależnemu odbiorcy zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (61) Ceny eksportowe dla producentów-eksporterów, którzy nie współpracowali w ramach badania, zostały ustalone na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ceny eksportowe zostały zatem ustalone na podstawie najniższej zweryfikowanej ceny eksportowej współpracującego producenta-eksportera, któremu nie przydzielono traktowania jako podmiotu gospodarki rynkowej ani traktowania indywidualnego.

5. PORÓWNANIE

- (62) Dla celów zagwarantowania uczciwego porównania pomiędzy wartością normalną a ceną eksportową ex works na tym samym poziomie obrotu handlowego, przewidziano należyte dostosowania dla różnic, które, jak sugerowano i dowiedziono, wpływają na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dokonano w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku, pakowania i kosztów kredytu, opłat bankowych i prowizji, tam, gdzie to ma zastosowanie i jest uzasadnione.
- (63) Stwierdzono, że jedna z firm realizowała całość sprzedaży na eksport za pośrednictwem chińskiego podmiotu gospodarczego. Podmiot ten odpowiadał za kontakty z klientami, pozyskiwanie nowych zamówień, fakturowanie w stosunku do odbiorcy końcowego, a nawet, za pośrednictwem innej firmy, za przekazywanie producentowi zwrotu VAT za eksport. W zamian za to, podmiot gospodarczy otrzymywał prowizję od sprzedaży oraz zniżkę przy zakupie określonej ilości towarów. Stwierdzono, że ta ostatnia obniżka może być przypisana tylko do sprzedaży na eksport. Ogólna kwota obniżki została zatem przypisana na podstawie obrotu eksportowego podczas okresu objętego dochodzeniem a przy obliczaniu cen eksportowych firmy, wzięto pod uwagę kwotę odpowiadającą sprzedaży rozpatrywanego produktu do WE.
- (64) Kiedy firmy chińskie eksportują dany produkt, mają prawo do otrzymania zwrotu VAT w wysokości 13% obrotu na bazie FOB. Jednak VAT, który firmy muszą zapłacić stanowi 17% obrotu na bazie FOB. Przy obliczaniu ceny eksportowej dokonano zatem dostosowania, uwzględniającego różnicę w wysokości 4%.

6. MARGINES DUMPINGU

6.1. **Dla współpracujących producentów-eksporterów objętych traktowaniem jako podmiot gospodarki rynkowej**

- (65) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego, margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania pomiędzy średnią ważoną wartości normalnej a średnią ważoną cen eksportowych dla typu produktu, określonych powyżej.
- (66) Tymczasowe marginesy dumpingu wyrażone jako określona wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

Firma	Tymczasowy margines dumpingu
Zhejiang Deren Bamboo-Wood Technologies Co., Ltd.	23,9 %
Jiaxing Jinlin Lumber Co., Ltd.	18,5 %
Nantong Zongyi Plywood Co., Ltd.	12,0 %
Zhonglin Enterprise (Dangshan) Co., Ltd.	8,5 %

6.2. **Dla pozostałych producentów-eksporterów**

- (67) W celu obliczenia marginesu dumpingu obowiązującego dla całego kraju, stosowanego w odniesieniu do wszystkich eksporterów w ChRL, Komisja ustaliła najpierw poziom współpracy. Dokonano porównania pomiędzy dostępnymi danymi, głównie skargą oraz faktycznymi odpowiedziami zawartymi w kwestionariuszach otrzymanych od eksporterów ChRL. Porównanie wykazało, że poziom współpracy jest niezwykle niski (20 %).
- (68) Margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania pomiędzy średnią ważoną wartości normalnej ustaloną dla kraju analogicznego a średnią ważoną ceny eksportowej ustalonej na podstawie dostępnych danych, opisanych powyżej w związku z „ceną eksportową”.
- (69) Na tej podstawie, margines dumpingowy obowiązujący dla całego kraju został tymczasowo ustalony na poziomie 48,5% ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem.

D. PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY

1. PRODUKCJA WSPÓLNOTOWA

- (70) Wiadomo, że na terytorium Wspólnoty, produkt o którym mowa jest wytwarzany we Francji, we Włoszech, w Portugalii, w Grecji, w Hiszpanii i w Niemczech:
- Dziesięciu producentów, w imieniu których została wniesiona skarga; pięciu, którzy zostali wybrani jako reprezentatywni („reprezentatywna grupa producentów wspólnotowych»), reprezentują 57 % produkcji wspólnotowej, również złożyło skargę;
 - Jeden producent popierający postępowanie, który dostarczył pewną ilość informacji ogólnych;
 - Pozostali producenci we Wspólnocie, którzy nie złożyli skargi i nie współpracowali, lecz nie wnieśli sprzeciwu przeciwko niniejszemu postępowaniu.
- (71) Komisja dowiedziała się, że wszystkie wyżej wspomniane firmy można uznać za producentów wspólnotowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Produkcja wszystkich firm, o których mowa powyżej, stanowi produkcję Wspólnoty.

2. PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY

- (72) Skumulowana produkcja dziesięciu producentów wspólnotowych, którzy współpracowali z Komisją, włączając w to pięciu producentów należących do reprezentatywnej grupy producentów wspólnotowych, reprezentuje 85 % ogólnej wspólnotowej produkcji sklejk z drewna okoumé, oszacowanej w skardze. Uznaje się ich zatem za stanowiących „przemysł wspólnotowy” w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

E. SZKODA

1. UWAGA WSTĘPNA

- (73) Z uwagi na fakt, że wybór reprezentatywnej grupy został dokonany w odniesieniu do przemysłu wspólnotowego, szkoda została oceniona na podstawie zebranych informacji. Tendencje w odniesieniu do produkcji, produktywności, sprzedaży, udziału w rynku, zatrudnienia i wzrostu zostały ocenione na poziomie przemysłu wspólnotowego, a tendencje w odniesieniu do cen i rentowności, przepływów pieniężnych, zdolności do podnoszenia kapitału i inwestycji, zapasów, mocy produkcyjnych i ich wykorzystania, zwrotu z inwestycji oraz płac, zostały przeanalizowane na podstawie informacji zebranych na poziomie wspólnotowych producentów, stanowiących część grupy reprezentatywnej.

2. ZUŻYCIE WE WSPÓLNOCIE

- (74) Wielkość zużycia wspólnotowego została określona na podstawie wielkości sprzedaży produkcji wspólnotowej na rynek Wspólnoty, oraz na podstawie szacowanej wielkości sprzedaży pozostałych producentów wspólnotowych, przywozów z ChRL, Maroka i Gabonu oraz szacowanej proporcji przywozów danego produktu z innych krajów trzecich w ramach kodu CN 4412 13 10, jako że dany produkt stanowi jedynie część tego kodu celnego. Wymieniona proporcja oraz szacowana wielkość przywozów ogółem są oparte na metodologii przedstawionej w skardze.
- (75) W okresie od roku 1999 do okresu dochodzenia, szacowana wielkość zużycia we Wspólnocie zwiększyła się z 394 663 m³ do 447 979 m³, czyli o 14 %.

	1999	2000	2001	2002	OD
Zużycie we wspólnocie (m ³)	394 663	401 096	400 966	424 131	447 979

3. PRZYWOZY Z DANEGO KRAJU

3.1. Wolumen i udział w rynku

- (76) Przywozy danego produktu z ChRL do Wspólnoty zwiększyły się z 1 093 m³ w roku 1999 do 83 606 m³ w okresie dochodzenia. Przywozy, które aż do roku 2001 nie były zbyt znaczące, uległy nagłemu wzrostowi od 2001 roku, aż do końca okresu dochodzenia.

	1999	2000	2001	2002	OD
Przywozy z ChRL (m ³)	1 093	1 540	9 531	43 082	83 606

- (77) Odpowiadający im udział w rynku wzrósł z 0,3 % w roku 1999 do 18,7 % w IP. Szczególnie gwałtowny wzrost, z 2,4 % do 18,7 %, miał miejsce pomiędzy rokiem 2001 a IP.

	1999	2000	2001	2002	OD
Przywozy z ChRL – udział w rynku	0,3 %	0,4 %	2,4 %	10,2 %	18,7 %

3.2. Ceny

- (78) Średnie ceny importowe danego produktu z ChRL zmniejszyły się z 469 euro/m³ w roku 1999 do 393 euro/m³ w IP, czyli o 16,2%. Biorąc pod uwagę bardzo niewielką ilość przywozów w roku 1990 i 2000, dane dotyczące odpowiadających im cen nie są zbyt znaczące. Jednak pomimo niewielkiego wzrostu w latach 2000-2001, w odniesieniu do całego badanego okresu można zaobserwować tendencję spadkową.

	1999	2000	2001	2002	OD
Średnia cena przywozów z ChRL (euro/m ³)	469	361	431	434	393

3.3. Podcięcie cenowe

- (79) Dla celów analizy podcięcia cenowego, porównano średnie ważone ceny sprzedaży dla typu produktu przemysłu wspólnotowego, sprzedawanego odbiorcom nie powiązanim na rynku Wspólnoty z odpowiadającymi im średnimi ważonymi cenami eksportowymi produktów importowanych. Porównania dokonano po odliczeniu rabatów i obniżek. Ceny przemysłu wspólnotowego zostały dostosowane do podstawy ex works. Ceny omawianych przywozów oparte są na bazie CIF i odpowiednio dostosowane do cła i kosztów po przywozie.
- (80) Zwrócono uwagę Komisji na fakt, że jakość produktów wytworzonych przez przemysł wspólnotowy jest z reguły wyższa niż jakość podobnego produktu importowanego z ChRL. Na podstawie dostępnych dowodów uznano, że powyższa różnica w jakości uzasadnia szacowane dostosowanie w wysokości 10%, które dodaje się do ceny CIF na granicy Wspólnoty współpracujących producentów-eksporterów.
- (81) Porównanie to wykazało, że w okresie IP omawiane produkty pochodzące z ChRL były sprzedawane we Wspólnocie po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego marginesami rozciągającymi się od 11% do 52%, jeżeli były wyrażone jako wartość procentowa cen tego ostatniego.

4. SYTUACJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (82) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała wszelkie mające znaczenie czynniki i wskaźniki gospodarcze mające wpływ na stan przemysłu wspólnotowego w okresie od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem

4.1. Dane odnoszące się do przemysłu Wspólnoty jako całości

4.1.1. Produkcja, zatrudnienie i produktywność

- (83) Wielkość produkcji przemysłu we Wspólnocie zmniejszyła się o 10% pomiędzy rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem, z 295 915 m³ do 267 591 m³.

	1999	2000	2001	2002	DO
Produkcja (m ³)	295 915	293 320	309 933	283 265	267 591

- (84) Zatrudnienie zmniejszyło się o 9% pomiędzy rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem. Ponadto, w ciągu okresu dochodzenia jedna z firm zdecydowała się na zmniejszenie zatrudnienia o 66 osób, choć, z powodów prawnych, decyzja będzie mogła wejść oficjalnie w życie dopiero po zakończeniu okresu objętym dochodzeniem. Produktywność wzrosła pomiędzy rokiem 1999 a 2001, a następnie ponownie spadła pomiędzy rokiem 2001 a okresem dochodzenia z uwagi na obniżenie produkcji.

	1999	2000	2001	2002	OD
Zatrudnienie	1 608	1 642	1 600	1 489	1 462
Produkcja na pracownika	184	179	194	190	183

4.1.2. Wolumen i udział w rynku

- (85) W rozpatrywanym okresie, wielkość sprzedaży WE przemysłu wspólnotowego zmniejszyła się o 10 %, z 283 121 m³ w 1999 r. do 255 943 m³ podczas okresu objętego dochodzeniem. Spadek ten był szczególnie gwałtowny pomiędzy rokiem 2001 a okresem objętym dochodzeniem (-12 %).

	1999	2000	2001	2002	OD
Sprzedaż WE (m ³)	283 121	291 562	292 264	272 488	255 943

- (86) Udział przemysłu wspólnotowego w rynku pod względem wielkości spadł z 71,7 % w roku 1999 do 57,1 % w okresie objętym dochodzeniem. Spadek ten był szczególnie gwałtowny podczas 18 miesięcy następujących po wzroście przywozów z Chin, z 72,9 % w roku 2001 do 57,1 % w okresie objętym dochodzeniem.

	1999	2000	2001	2002	OD
Udział w rynku WE	71,7 %	72,7 %	72,9 %	64,2 %	57,1 %

4.1.3. Wzrost

- (87) Podczas gdy zużycie we Wspólnocie wzrosło o 14 % pomiędzy rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem, wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego spadła o 10 %. Z drugiej strony, w tym samym okresie wielkość przywozów z ChRL gwałtownie wzrosła. Podczas gdy udział przywozów w ChRL w rynku wzrósł o ponad 16 punktów procentowych, udział przemysłu wspólnotowego w rynku spadł o 15 punktów procentowych. Wzrost przywozów oznaczał zatem, że przemysł europejski nie uczestniczył we wzroście rynku pomiędzy rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem.

4.2. Dane odnoszące się do reprezentatywnej grupy producentów wspólnotowych

4.2.1. Zapasy, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (88) Poziom zapasów w tym przemyśle nie jest z reguły zbyt wysoki, ponieważ przeważająca część produkcji jest realizowana na zamówienie. Dla uzupełnienia informacji należy dodać, że w rozpatrywanym okresie poziom zapasów przemysłu wspólnotowego uległ obniżeniu. Wynikało to głównie z wysiłków na rzecz racjonalizacji podejmowanych przez jednego z największych producentów wspólnotowych. Uważa się jednak, że, z powodów podanych powyżej, zapasy nie stanowiły w tym przypadku odpowiedniego wskaźnika w odniesieniu do poniesionej szkody.
- (89) Moce produkcyjne zostały określone na podstawie liczby i wydajności pras do sklejki, przy dziennej pracy na dwie zmiany. Należało oszacować moce produkcyjne, ponieważ niektórzy producenci produkują sklejkę okoumé przy użyciu wyposażenia stosowanego również do produkcji innych typów sklejki. W takich przypadkach, moce produkcyjne w odniesieniu do danego produktu zostały oszacowane poprzez ustalenie proporcji sklejki okoumé rzeczywiście wytworzonej w porównaniu do ilości sklejki ogółem wytworzonej przez danego producenta, a następnie zastosowanie wymienionej proporcji do całości mocy produkcyjnych rozpatrywanego środka produkcji.
- (90) Przy uwzględnieniu powyższych faktów, okazało się, że w rozpatrywanym okresie moce produkcyjne przemysłu Wspólnoty spadły o 5 %. Spadek, który nastąpił w roku 2001 wynika z zamknięcia jednej jednostki produkcyjnej. W tym samym okresie stopień wykorzystania mocy produkcyjnych w przemyśle Wspólnoty spadł z 87 % do 74 %, czyli o 15 %.

	1999	2000	2001	2002	OD
Moce produkcyjne (m ³)	255 774	262 420	236 348	242 835	242 668
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	87,4%	82,0%	93,1%	80,4%	74,2%

4.2.2. Ceny i czynniki mające wpływ na ceny krajowe

- (91) W przemyśle Wspólnoty, średnie ceny za m³ pozostały stosunkowo stabilne, a pomiędzy rokiem 1999 a w okresie objętym dochodzeniem nastąpił ich wzrost nominalny o 3%. Brak spadku cen pomimo konkurencji ze strony tanich przywozów z Chin można wytłumaczyć decyzją producentów wspólnotowych o dokonaniu pewnych przesunięć w zakresie asortymentu wyrobów.

	1999	2000	2001	2002	OD
Średnia cena sprzedaży (EUR/m ³)	695	697	723	717	717

4.2.3. Inwestycje i zdolność do podnoszenia kapitału

- (92) Pomiędzy rokiem 1999 i 2001, w przemyśle poczyniono znaczne inwestycje, z 6,5 mln euro do do 10,4 mln euro rocznie. Po roku 2001, kiedy to nastąpił gwałtowny wzrost przywozów z ChRL, inwestycje znacznie spadły, do zaledwie 1,3 mln euro podczas okresu objętego dochodzeniem.

	1999	2000	2001	2002	OD
Inwestycje (w tys. euro)	6 536	7 500	10 406	3 093	1 327

- (93) W niedawnej przeszłości, włączając w to rozpatrywany okres, wspólnotowi producenci sklejk okoumé, wchodzący w skład szerszej zakrojonej branży produktów z drewna, podlegali istotnym procesom mającym na celu restrukturyzację i konsolidację. Procesy te wymagały zmian dotyczących własności oraz łączenia się firm w grupy, czasem w ramach większych grup przemysłowych, jak również, jak wykazano powyżej, znacznych nakładów na modernizację.
- (94) Jeżeli chodzi o zdolność do podnoszenia kapitału, ze strony przemysłu wspólnotowego nie pojawiła się żadna informacja ani wskazówka mogąca świadczyć o tym, że przemysł we Wspólnocie napotyka problemy związane z podnoszeniem kapitału. Można to przypisać efektom wyżej wymienionej konsolidacji przemysłu, poprzez którą zasoby finansowe dużych grup przemysłowych zostały udostępnione niektórym producentom we Wspólnocie.

4.2.4. Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych

- (95) W rozpatrywanym okresie, rentowność objętych badaniem przedsiębiorstw znacznie spadła z 3,5% w roku 1999 do -8,9% w okresie dochodzenia. Podobną tendencję odnotowano w przypadku zwrotu z inwestycji, który obniżył się z 15,6% w roku 1999 do -27,5% w okresie dochodzenia.

	1999	2000	2001	2002	OD
Rentowność	3,5%	0,8%	-2,7%	-7,6%	-8,9%
Zwrot z inwestycji	15,6%	3,4%	-9,4%	-23,8%	-27,5%

- (96) Przepływ środków pieniężnych wytworzony przez podobne towary znacznie się zmniejszył z 7,6 mln euro w 1999 r. do 0,059 mln euro w okresie objętym dochodzeniem. W tym samym okresie odnotowano znaczne wahania przepływu środków pieniężnych spowodowane wahaniami poziomu zapasów oraz kosztami niepieniężnymi związanymi z wyżej wymienioną restrukturyzacją przemysłu.

	1999	2000	2001	2002	OD
Przepływ środków pieniężnych (w tys. euro)	7 594	- 876	-2 050	591	59

4.2.5. Płace

- (97) W rozpatrywanym okresie, koszty pracy zmniejszyły się o 7 % z 32,2 mln euro w roku 1999 do 29,9 mln euro w okresie objętym dochodzeniem, w następstwie redukcji zatrudnienia. Koszt pracy w przeliczeniu na jednego pracownika zwiększył się o 7 % z 26 770 euro do 28 638 euro, co pokrywało się ze wzrostem wskaźnika cen konsumpcyjnych.

	1999	2000	2001	2002	OD
Koszt pracy w przeliczeniu na jednego pracownika (w euro)	26 770	27 661	27 649	28 641	28 638

4.2.6. Wielkość marginesu dumpingu

- (98) Biorąc pod uwagę wielkość i cenę dumpingowych przywozów, wpływ obecnego marginesu dumpingu jest istotny i nie może być uznany jako nieznaczny.

4.2.7. Uzdrawienie po okresie stosowania dumpingu

- (99) Przemysł wspólnotowy nie znalazł się w sytuacji, w której musiałby zostać uzdrowiony, w następstwie szkodliwych skutków dumpingu.

5. WNIOSKI W ODNIESIENIU DO SZKODY

- (100) Pomiędzy rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem, wielkość dumpingowych przywozów wymienionego produktu z ChRL wzrosła z 1 093 m³ do 83 606 m³. Odpowiadający im udział w rynku wzrósł z 0,3 % w roku 1999 do 18,7 % w okresie objętym dochodzeniem. Największy wzrost odnotowano pomiędzy rokiem 2002 a okresem objętym dochodzeniem. Średnie ceny importowe dumpingowych przywozów zmniejszyły się w rozpatrywanym okresie o 16,2 % i były znacznie niższe od cen stosowanych przez przemysł wspólnotowy i zaniżały je od 11 % do 52 %.

- (101) Analiza powyższych czynników wykazuje, że pomiędzy rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem, sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa pogorszeniu. W całym badanym okresie wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego zmniejszyła się o 10 %, a jego udział w rynku o 14,6 %. Również zatrudnienie uległo redukcji począwszy od roku 2001. W przypadku reprezentatywnej grupy producentów wspólnotowych, inwestycje znacznie się zmniejszyły a rentowność, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych uległy bardzo poważnej redukcji. Główną przyczyną pogorszenia sytuacji przemysłu wspólnotowego był spadek wielkości sprzedaży, który przełożył się na zmniejszone wykorzystania mocy produkcyjnych. W okresie pomiędzy rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem realny poziom cen uległ tylko niewielkiemu obniżeniu.

- (102) W związku z powyższym, tymczasowo uznaje się, iż przemysłowi wspólnotowemu została wyrządzona znacząca szkoda, w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. WSTĘP

- (103) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i ust. 7 rozporządzenia podstawowego, zbadano czy dumpingowane przywozy z ChRL wyrządziły szkodę przemysłowi wspólnotowemu w stopniu, który kwalifikuje się do miana „znaczącej szkody”. Oprócz przywozów dumpingowych, poddano również analizie inne znane czynniki mogące wyrządzić szkodę przemysłowi wspólnotowemu w celu upewnienia się, czy ewentualna szkoda przez nie wyrządzona nie została przypisana przywozom dumpingowym.

2. WPLYW PRZYWOZÓW DUMPINGOWYCH

- (104) Pomiędzy rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem wielkość przywozów wymienionego produktu z ChRL do WE wzrosła z nieznacznego poziomu do 83 606 m³. Odpowiadający im udział we wspólnotowym rynku wzrósł z 0,3% w roku 1999 do 18,7% w okresie objętym dochodzeniem. Największy wzrost odnotowano pomiędzy rokiem 2001 a okresem objętym dochodzeniem.
- (105) Znaczny przyrost wielkości przywozów z wymienionego kraju, jak również wzrost ich udziału w rynku w 2002 r. i w trakcie okresu objętego dochodzeniem, przy cenach coraz niższych i pozostających znacznie poniżej poziomu stosowanego przez producentów wspólnotowych, wystąpił dokładnie w tym samym okresie, co pogorszenie sytuacji przemysłu wspólnotowego w odniesieniu do wielkości sprzedaży, rentowności, przepływu środków pieniężnych i zatrudnienia. Jak powyżej odnotowano, przywozy pochodzące z ChRL w znacznym stopniu zaniżały średnie ceny sprzedaży stosowane przez producentów wspólnotowych, przy czym margines podcięcia cenowego wahał się w granicach 11 % do 52 %.
- (106) W trakcie badania wpływu dumpingowych przywozów ustalono, iż cena jest istotnym elementem konkurencji ze względu na stosunkowo znormalizowane cechy produktów z drewna okoumé. Ponadto, nawet biorąc pod uwagę różnice w jakości, ceny przywozów dumpingowych były znacznie niższe od cen stosowanych zarówno przez producentów wspólnotowych, jak i eksporterów z krajów trzecich. Stwierdzono również, że wspólnotowy przemysł utracił wielu ważnych odbiorców, którzy zaczęli zaopatrywać się u chińskich dostawców sklejk.
- (107) W związku z powyższym, tymczasowo uznaje się, że presja konkurencyjna wywierana przez wymienione przywozy, których wielkość oraz udział w rynku znacznie się zwiększyły począwszy od 2001 r. i które sprowadzane były po niskich, dumpingowych cenach, odegrała decydującą rolę w utracie rynku przez przemysł wspólnotowy, a w konsekwencji przyczyniła się do pogorszenia jego sytuacji finansowej.

3. WPLYW INNYCH CZYNNIKÓW

3.1. Przywozy pochodzące z krajów trzecich innych niż ChRL

- (108) Z danych Eurostat wynika, iż wielkość przywozów pochodzących z krajów trzecich innych niż ChRL zwiększyła się z 60 975 m³ w roku 1999 do 62 430 m³ w okresie objętym dochodzeniem. Jednakże ich udział w rynku zmalał z 15,4% w roku 1999 do 13,9% w okresie objętym dochodzeniem. Największymi indywidualnymi eksporterami wymienionego produktu na rynek Wspólnoty są Gabon i Maroko. Gabon zachował udział w rynku generalnie ustabilizowany na poziomie 5%, natomiast udział Maroka wzrósł z 1% do 2,4%.
- (109) Z danych Eurostat wynika, iż średnia cena przywozów pochodzących z krajów trzecich innych niż ChRL pozostała praktycznie niezmienna pomiędzy 1999 r. a okresem objętym dochodzeniem. W całym tym okresie ceny przywozów z innych krajów były o 50% wyższe od cen przywozów z ChRL. W rezultacie, przywozy z innych krajów trzecich nie wywierały na przemysł wspólnotowy presji konkurencyjnej w takim stopniu jak przywozy z ChRL. Ponadto, udział w rynku żadnego poszczególnego kraju z tej grupy nie przekroczył 5%.
- (110) W związku z powyższym, tymczasowo uznaje się, że przywozy z innych krajów trzecich nie mogły odgrywać decydującej roli w szkodzie wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu.

3.2. Wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego

- (111) Twierdzono, że zmniejszone wywozy europejskiego przemysłu spowodowane utratą konkurencyjności leżą również u podstaw pogorszenia jego finansowej sytuacji. Istotnie, sprzedaż reprezentatywnej grupy producentów wspólnotowych na rynkach zewnętrznych spadła z 9 522 m³ w roku 1999 do 7 374 m³ w okresie objętym dochodzeniem. Jednak skala tego spadku oraz fakt, że podczas okresu dochodzeniowego sprzedaż na rynkach zewnętrznych stanowiła mniej niż 5% wewnątrzspółnotowej sprzedaży prowadzą do wniosku, iż element ten nie mógł odgrywać decydującej roli dla sytuacji w jakiej znalazł się przemysł wspólnotowy.

3.3. Wyniki innych wspólnotowych producentów

- (112) Jeżeli chodzi o wielkość sprzedaży innych wspólnotowych producentów, to uległa ona obniżeniu z szacowanych 49 474 m³ w roku 1999 do 7 374 m³ w okresie objętym dochodzeniem. W tym samym okresie, ich udział we wspólnotowym rynku spadł z 12,5% do 10,3%, przy czym nie stwierdzono by stosowali oni niższe ceny od współpracującej grupy producentów wspólnotowych. W związku z powyższym, tymczasowo uznaje się, że produkty wytworzone i sprzedawane przez innych producentów wspólnotowych nie miały udziału w szkodzi wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu.

3.4. Zwiększenie kosztów przemysłu wspólnotowego

- (113) Twierdzono, że spadek rentowności przemysłu wspólnotowego przypisać należy wzrostowi jego kosztów, w szczególności wzrostowi cen surowców. Jednakże dane zebrane w trakcie badań na miejscu wykazały, iż całkowity wzrost kosztów pomiędzy rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem nie był wyższy niż ogólny wzrost poziomu cen we Wspólnocie, tj. 8%. Biorąc pod uwagę zmniejszenie wielkości produkcji, część tego wzrostu przypisać należy rosnącym jednostkowym kosztom stałym, przy czym koszty zmienne prawdopodobnie zwiększyły się nawet w mniejszym stopniu niż średnia całkowitych kosztów.
- (114) W związku z powyższym tymczasowo uznaje się, że w normalnych warunkach ekonomicznych, przy braku silnej presji cenowej, przemysł nie miałby trudności z dostosowaniem się do wzrostu kosztów, z którym miał do czynienia pomiędzy rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem oraz, że wzrost ten nie narusza związku przyczynowego między dumpingowymi przywozami z ChRL i znaczącą szkodą wyrządzoną przemysłowi wspólnotowemu.

4. WNIOSKI KOŃCOWE

- (115) Znaczny przyrost wielkości przywozów z ChRL, zwiększenie ich udziału w rynku, szczególnie pomiędzy rokiem 2001 a okresem objętym dochodzeniem, jak również znaczny spadek ich cen sprzedaży oraz skala ustalonego podczas okresu dochodzeniowego podcięcia cenowego, zbiegły się czasowo ze znaczącą szkodą wyrządzoną przemysłowi wspólnotowemu.
- (116) Poddano analizie przywozy z innych krajów trzecich, wywozy przemysłu wspólnotowego, wyniki innych producentów oraz ewolucję kosztów, jednak nie uznano, by odgrywały one decydującą rolę w szkodzi, jaką poniósł przemysł wspólnotowy.
- (117) Opierając się na powyższej analizie – w ramach której odpowiednio rozgraniczono i rozdzielono wpływy wszystkich innych znanych czynników na sytuację przemysłu wspólnotowego od wyrządzającego szkodę wpływu przywozów dumpingowych – tymczasowo uznaje się, że przywozy z ChRL wyrządziły znaczącą szkodę Wspólnocie, w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

G. INTERES WSPÓLNOTY

- (118) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego, zbadano czy pomimo wniosku o szkodliwym dumpingu istnieją decydujące przesłanki do uznania, iż w tym szczególnym przypadku zastosowanie środków nie leży w interesie Wspólnoty. Zbadano wpływ ewentualnych środków na wszystkie zainteresowane tym postępowaniem strony, jak również konsekwencje niepodejmowania działań.

1. INTERES PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (119) Przemysł produkujący sklejkę z drewna okoumé jest częścią szerszego wspólnotowego przemysłu drzewnego. Niektóre z badanych przedsiębiorstw są całkowicie, lub częściowo wyspecjalizowane w produktach z drewna okoumé, które mają specyficzne cechy, jeżeli chodzi o proces produkcyjny, jakość, zastosowania, sposoby reklamy, itp. Firmy te zapewniają ponad 1 400 miejsc pracy we Wspólnocie.
- (120) Komisja spodziewa się, iż zastosowanie środków ochronnych zapobiegnie dalszym zakłóceniom i przywróci uczciwą konkurencję na tym rynku. Przemysł wspólnotowy powinien wówczas być w stanie zwiększyć poziom sprzedaży, wytwarzając tym samym poziom zysków wystarczający do uzasadnienia dalszych inwestycji w środki produkcji. Te z kolei, powinny zaowocować zwiększeniem produktywności, zmniejszeniem kosztów jednostkowych i polepszeniem sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego.
- (121) Z drugiej strony, jeśli nie zostaną zastosowane środki antydumpingowe, prawdopodobne jest, że pogarszanie się sytuacji przemysłu wspólnotowego będzie postępować. Nie byłby on wówczas w stanie przeprowadzić odpowiednich inwestycji umożliwiających skuteczne konkurowanie z dumpingowymi przywozami z krajów trzecich. Biorąc pod uwagę malejące dochody oraz poniesioną szkodę, bardzo prawdopodobne jest, że jeśli nie zostaną zastosowane środki, pogarszanie się sytuacji wspólnotowego przemysłu będzie postępować. Z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć, iż zmusiłoby to niektóre przedsiębiorstwa do zaprzestania produkcji oraz zwolnienia pracowników w nieodległej perspektywie czasowej.
- (122) W związku z powyższym, tymczasowo uznaje się, iż wprowadzenie środków antydumpingowych pozwoli przemysłowi wspólnotowemu na odbudowę po skutkach szkodliwego dumpingu oraz, że leży ono w jego interesie.

2. INTERES NIEPOWIĄZANYCH IMPORTERÓW I UŻYTKOWNIKÓW WE WSPÓLNOTIE

- (123) Komisja wysłała kwestionariusze wszystkim znanym importerom, handlowcom i użytkownikom. W sumie 27 kwestionariuszy zostało wysłanych do importerów, handlowców i ich zrzeszeń oraz 12 do użytkowników. Komisja nie otrzymała na nie żadnej odpowiedzi.
- (124) Przedstawiciele eksportujących producentów wyrazili opinię, iż europejskie budownictwo i przemysł meblarski potrzebują dużych i niedrogich dostaw sklejk z drewna okoumé, by mogły pozostać konkurencyjne na rynku wewnętrzym oraz na rynkach, na które eksportują. Pomimo iż eksporterzy nie biorą udziału w procedurze ustalania interesu wspólnoty, przedstawiony przez nich argument został poddany merytorycznej analizie. Zważywszy na brak współpracy ze strony użytkowników oraz biorąc pod uwagę fakt, iż zastosowania sklejk z drewna okoumé rozkładają się na wiele różnych sektorów, nie było możliwe dokonanie oceny, w jaki sposób zastosowanie opłat celnych przełoży się na koszty użytkowników.
- (125) Poza tym, należy przypomnieć, iż zastosowanie środków nie ma na celu uniemożliwienia przywozów do Wspólnoty, a jedynie zapewnienie iż nie będą one odbywały się po dumpingowych i wyrządzających szkodę cenach. Należy również podkreślić, iż pięciu z badanej grupy producentów posiada w dalszym ciągu niewykorzystane moce produkcyjne. W połączeniu z przywozami z innych krajów trzecich, stwarza to źródła alternatywnego zaopatrzenia dla użytkowników.
- (126) Ponadto, żadna z zainteresowanych gałęzi przemysłu używających wymienione produkty nie wyraziła swojego stanowiska w ramach niniejszego postępowania. Wobec tego, można tymczasowo przyjąć, że ich pozycja konkurencyjna nie ucierpi w znacznym stopniu w jego wyniku.

3. WNIOSKI W SPRAWIE INTERESU WSPÓLNOTY

- (127) Na podstawie powyższych wniosków, tymczasowo uznaje się, iż nie ma decydujących przesłanek do niestosowania środków oraz, że ich zastosowanie jest zgodne z interesem Wspólnoty.

H. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. POZIOM OPŁAT USUWAJĄCY SZKODĘ

- (128) Aby uniknąć wyrządzenia dalszych szkód przez dumpingowane przywozy, uznaje się za stosowne przyjęcie tymczasowych środków antydumpingowych.
- (129) Przy określaniu wysokości opłat celnych wzięto pod uwagę marginesy dumpingu ustalone podczas dochodzenia oraz poziom opłat celnych niezbędny do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

- (130) Biorąc pod uwagę poziom rentowności całego wspólnotowego przemysłu w roku 1999, który według przemysłowców można uznać jako reprezentatywny punkt środkowy cyklu biznesowego, ustalono, iż marża zysku w wysokości 5% obrotu może uchodzić za właściwe minimum, na które przemysł wspólnotowy mógłby liczyć przy braku szkodliwego dumpingu.
- (131) Niezbędny wzrost cen został wówczas określony na podstawie porównania średnich ważonych cen eksportowych, obliczonych przy ustalaniu podcięcia cenowego, z ceną nie wyrządzającą szkody, po jakiej przemysł wspólnotowy sprzedaje produkty na rynku wewnętrznym. Cena nie wyrządzająca szkody ustalona została przez powiększenie cen sprzedaży stosowanych przez reprezentatywną grupę wspólnotowych producentów o rzeczywiste zyski/straty osiągnięte w okresie objętym dochodzeniem oraz o wymienioną marżę zysku. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetek całkowitej wartości importowej CIF.
- (132) Ponieważ poziom opłat zapewniający usunięcie szkody był wyższy od ustalonego marginesu dumpingu, tymczasowe środki opierały się będą na wartości tego ostatniego.

2. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (133) W związku z powyższym, uznaje się, iż zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego powinny być zastosowane tymczasowe cła antydumpingowe w stosunku do przywozów z ChRL o minimalnej wysokości równej niższemu z ustalonych marginesów (dumpingu lub szkody), zgodnie z zasadą niższego cła. W niniejszym przypadku wszystkie stawki celne powinny być dostosowane do poziomu ustalonych marginesów dumpingu
- (134) Wymienione w niniejszym rozporządzeniu antydumpingowe stawki celne dla poszczególnych przedsiębiorstw zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia w odniesieniu do poszczególnych przedsiębiorstw. Stawki te (w przeciwieństwie do ceł obowiązujących dla całego kraju i stosowanych w odniesieniu do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają zastosowanie wyłącznie do przywozów pochodzących z zainteresowanego kraju i wyprodukowanych przez określone przedsiębiorstwa, a zatem przez określone podmioty prawne. Importowane towary wyprodukowane przez przedsiębiorstwa inne niż te, których nazwa i adres figurują w tekście właściwym niniejszego rozporządzenia (wraz z podmiotami od nich zależnymi), nie są objęte wymienionymi stawkami i poddane są stawkom obowiązującym „wszystkie inne przedsiębiorstwa”.
- (135) Wszelkie wnioski rozszerezeniowe związane ze stosowaniem tych indywidualnych antydumpingowych stawek celnych dla poszczególnych przedsiębiorstw (na przykład w następstwie zmiany nazwy podmiotu prawnego bądź utworzenia nowych jednostek produkcyjnych lub handlowych) powinny bezzwłocznie być kierowane do Komisji wraz ze wszystkimi istotnymi informacjami, w szczególności w przypadku zmian w działalności przedsiębiorstwa w zakresie produkcji, sprzedaży na rynku wewnętrznym i na rynkach zewnętrznych powiązanych na przykład ze zmianą nazwy lub zmianami w jednostkach produkcyjnych lub handlowych. Jeżeli zajdzie taka potrzeba, Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, odpowiednio zmieni niniejsze rozporządzenie aktualizując listę przedsiębiorstw objętych indywidualnymi stawkami celnymi.

I. PRZEPISY KOŃCOWE

- (136) Celem zapewnienia dobrego zarządzania, powinien zostać określony okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie przewidzianym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, miałyby możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i wystąpienia z prośbą o udzielenie możliwości złożenia ustnego wyjaśnienia. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie zastosowania ceł dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają tymczasowy charakter i mogą zostać ponownie rozważone przy przyjmowaniu wszelkich ostatecznych środków.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz sklejki z drewna okoumé odpowiadającej następującej definicji: sklejka składająca się wyłącznie z warstw drewna, o grubości każdego pasma nie przekraczającej 6 mm i zawierająca przynajmniej jedną zewnętrzną warstwę okoumé, pochodząca z ChRL i obecnie objęta kodem CN ex 4412 13 10.

2. Stawki celne, naliczane od ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem, dla produktów wyprodukowanych przez następujących producentów, ustala się jak podano w poniższej tabeli:

Producent	Stawka celna %	Kod dodatkowy Taric
Nantong Zongyi Plywood Co., Ltd. Xingdong Town, Tongzhou City, Jiangsu Province, Chińska Republika Ludowa	12,0	A526
Zhejiang Deren Bamboo-Wood Technologies Co., Ltd. Linhai Economic Development Zone, Zhejiang, Chińska Republika Ludowa	23,9	A527
Zhonglin Enterprise (Dangshan) Co., Ltd. Xue Lou Miao Pu, Dangshan County, Anhui Province 235323, Chińska Republika Ludowa	8,5	A528
Jiaxing Jinlin Lumber Co., Ltd. North of Ganyao Town, Jiashan, Zhejiang Province, Chińska Republika Ludowa	18,5	A529
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	48,5	A999

3. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Wspólnoty produktów wymienionych w ust. 1 uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia o wysokości równej kwocie cła tymczasowego.

Artykuł 2

Bez uszczerbku dla art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, zainteresowane strony mają możliwość, przez okres miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przedstawienia swoich opinii na piśmie i wystąpienia z prośbą o możliwość złożenia Komisji ustnych wyjaśnień.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 zainteresowane strony mogą wyrażać opinie w odniesieniu do zastosowania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w ciągu jednego miesiąca po jego wejściu w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2004

W imieniu Komisji

Pascal LAMY

Członek Komisji

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2004/493/WPZiB

z dnia 17 maja 2004 r.

zmieniające wspólne stanowisko 2002/400/WPZiB dotyczące przyjęcia na pobyt czasowy niektórych Palestyńczyków przez Państwa Członkowskie Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) 21 maja 2002 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2002/400/WPZiB dotyczące przyjęcia na pobyt czasowy niektórych Palestyńczyków przez Państwa Członkowskie Unii Europejskiej⁽¹⁾, oraz przyznania im krajowych zezwoleń ważnych przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.
- (2) 19 maja 2003 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2003/366/WPZiB zmieniające wspólne stanowisko 2002/400/WPZiB⁽²⁾ i przedłużające okres ważności tych zezwoleń na okres nie dłuższy niż 24 miesiące.
- (3) Okres ważności tych zezwoleń należy przedłużyć o kolejne 6 miesięcy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

We wspólnym stanowisku 2002/400/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pierwszy akapit otrzymuje brzmienie:

„Każde z Państw Członkowskich określonych w art. 2 przyznaje przyjętym przez siebie Palestyńczykom krajowe zezwolenie na wjazd na swoje terytorium i pobyt przez okres nie dłuższy niż 30 miesięcy.”

- 2) Art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Rada dokonuje przeglądu stosowania niniejszego wspólnego stanowiska i dokonuje oceny jego stosowania w ciągu 29 miesięcy od dnia jego przyjęcia lub we wcześniejszym terminie na wniosek któregośkolwiek z jej członków.”

Artykuł 2

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2004 r.

W imieniu Rady

B. COWEN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 138 z 28.5.2002, str. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, str. 51.